

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
AVRUPA BİRLİĞİ BAKANLIĞI

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY FOR EU AFFAIRS

**2013 SONRASI
AVRUPA BİRLİĞİ
ORTAK BALIKÇILIK POLİTİKASI**

TEMMUZ 2012
ANKARA

Avrupa Birliği (AB) Ortak Balıkçılık Politikasının (OBP) temelleri her ne kadar 1970’li yıllarda balıkçılığın Ortak Tarım Politikasının bir parçası olduğu döneme uzansa da, resmi bir Birlik politikası olarak kabul edilmesi 1983 yılında gerçekteleşmiştir.¹ Balıkların ve dolayısıyla balıkçı filolarının denizlerde sınır tanımadan dolaşması ve filoların birbirlerinin ekonomik faaliyetlerini etkilemesi nedeniyle Avrupa Birliği üyesi ülkeler, balıkçılık faaliyetlerini işbirliği içerisinde yürütme kararı vererek OBP’yi oluşturmuştur. Böylelikle gelişen ve sürdürülebilir bir balıkçılık sektörü için bir dizi tedbiri öngören OBP AB tarafından uygulanmaya başlanmıştır.

OBP’nin temel unsurları şu şekilde özetlenebilir:

- Avrupa balıkçılığını sürdürülebilir kılmak ve deniz çevresine zarar vermemek amacıyla avlanma kurallara bağlanmıştır.
- Ulusal makamlar bu kuralları uygulamak ve uymayanları cezalandırmak üzere yetkiler ile donatılmıştır.
- Avrupa balıkçılık filosunun büyüklüğü kontrol altında tutularak daha fazla büyümesi engellenmektedir.
- Balıkçılık sektörünün sürdürülebilirliğini temin edecek girişimler mali ve teknik olarak desteklenmektedir.
- AB üyesi ülkeler adına uluslararası balıkçılık örgütleri ve 3 üncü ülkelerle müzakereler yürütülmektedir.
- Üreticilere, balık işleyen tesislere ve dağıtıcılara ürünlerine adil bir fiyat almaları konusunda, tüketicilere ise bu ürünleri güvenle yemeleri konusunda yardımcı olunmaktadır.
- Dinamik bir AB su ürünleri yetiştiriciliği sektörü oluşturmak için gerekli destek sağlanmaktadır.
- Politika oluşturma ve karar alma süreçlerine güçlü bir temel oluşturmak amacıyla bilimsel araştırma ve veri toplama desteklenmektedir.

Avrupa Komisyonu, Avrupa filolarının ekonomik ömrünün sürdürülebilirliğini sağlamak, balık stoklarını korumak, denizcilik politikası ile gerekli entegrasyonu sağlamak ve tüketicilere iyi kalitede gıda sunmak üzere mevcut OBP’yi gözden geçirme süreci başlatmıştır. Nisan 2009’da yayımlanan “Yeşil Kitap”la² başlayan bu reform sürecine ilişkin Avrupa Komisyonu’nca yürütülen çalışmalar tamamlanarak, 13 Temmuz 2011 tarihinde balıkçılık sektöründe reform anlamına gelen kapsamlı plan³ açıklanmıştır.

Balık stoklarının sürdürülebilirliğinin sağlanması temel hedef olarak belirleyen taslak OBP Tüzüğü, “2371/2002/EC sayılı Balıkçılık Kaynaklarının Ortak Balıkçılık Politikası

¹ 170/83/EEC sayılı Balıkçılık Kaynaklarının Korunması ve Yönetimi için bir Topluluk Sisteminin Kurulmasına ilişkin 25 Ocak 2011 tarihli Konsey Tüzüğü.

² “GREEN PAPER Reform of the Common Fisheries Policy”

<<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0163:FIN:EN:PDF>>

(Erişim Tarihi: 16 Kasım 2011)

³ “COM/2011/0425 final - 2011/0195 (COD)” <[http://eur-](http://eurlex.europa.eu/Notice.do?val=577096:cs&lang=en&list=577096:cs,&pos=1&page=1&nbl=1&pgs=10&hwords=)

> (Erişim tarihi: 16 Kasım 2011)

Kapsamında Korunması ve Sürdürülebilir Kullanımı Hakkında Konsey Tüzüğü'nü" yürürlükten kaldıracaktır. Diğer taraftan, 22 Mayıs 2012'de Avrupa Parlamentosu, taslak OBP tüzüğünün Parlamento'da görüşülme ve kabul edilme tarihini, Konsey ile gerçekleştirilecek müzakere sürecinde net ve güçlü bir duruş sergilemek amacıyla Kasım 2012'ye ertelemiştir. Söz konusu ertelemenin, Ocak 2013'de yürürlüğe girmesi planlanan reform paketinde gecikmeye sebep olması olasıdır.

İçinde bulunduğumuz dönemde, taslak OBP tüzüğü ile meydana gelecek değişiklikler AB kamuoyunda derin tartışmalara konu olmuştur. Söz konusu taslak tüzükte öngörülen yenilikler aşağıda sıralanmıştır:

1. Mevcut OBP'nin temel amaçları genişletilerek, aşağıdaki hususlar da eklenmiştir;
 - Ticari stoklardaki istenmeyen avlanmaları ortadan kaldırmak ve bu stoklardaki tüm avların karaya çıkarıldığından emin olabilmek,
 - Ekonomik açıdan sürdürülebilir ve rekabetçi bir balıkçılık sektörü için verimli balıkçılık faaliyetlerine yönelik gerekli koşulları sağlamak,
 - Gıda güvenliği ve istihdama katkıda bulunmak amacıyla kıyı ve kırsal alanlarda su ürünleri yetiştiriciliğinin geliştirilmesini sağlamak,
 - Geçimi balıkçılık faaliyetlerine bağlı olanlar için adil bir yaşam standardının sağlanmasına katkıda bulunmak,
 - Tüketicilerin çıkarlarını dikkate almak,
 - Sistemik ve birbiriyle uyumlu veri toplama ve yönetimini sağlamak,
2. OBP reformunun temel amaçlarından biri, açık denizlerde avlanma faaliyetlerinin düzenlendiği "*Bölgesel Balıkçılık Yönetim Organizasyonları (RFMO)*", *Birleşmiş Milletler* ve FAO'da daha aktif bir rol oynamasının sağlanması ve balıkçılık alanında uluslararası işbirliğinin güçlendirilmesidir. Bunun bir yansıması olarak reform taslağında, mevcut OBP tüzüğünden farklı olarak, uluslararası mekanizmalara ve antlaşmalara daha fazla atıfta bulunulmuş, bazı temel uluslararası düzenlemeler tek tek sayılarak üye devletlerin bu konulardaki sorumluluğu hatırlatılmıştır. *BM Deniz Hukuku Sözleşmesi (UNCLOS)*, *BM Balık Stokları Anlaşması* ve açık denizlerde avlanan balıkçı teknelerince uluslararası koruma ve yönetim tedbirlerine uyumu düzenleyen *FAO Uyum Anlaşması'na (Compliance Agreement)* AB'nin taraf olduğuna ve AB üye ülkelerinin bu anlaşmalara uygun davranma yükümlülüğü bulunduğuna dikkat çekilmiştir. Balıkçılık politikasının uluslararası boyutu, üye ülkelere getirdiği uluslararası sorumluluklar çerçevesinde ifade edilmiş, üye devletlerin OBP çerçevesinde önlemlerini alırken aynı zamanda uluslararası koruma ve işbirliği yükümlülükleri ile tam uyumlu şekilde hareket etmesi gerektiğinin altı çizilmiştir. Topluluk sürdürülebilir balıkçılığı sağlamada etkin bir biçimde rol almak istemektedir ve bu bağlamda çeşitli bölgesel balıkçılık örgütlerine başvurmuştur. Bu örgütlerden bazılarında tam üyedir; diğerlerine ise gözlemci olarak katılmaktadır. Topluluğun üye olduğu kuruluşlar aşağıdaki gibidir:

- Dünya Tarım ve Gıda Örgütü (FAO)
 - Kuzeybatı Atlantik Balıkçılık Örgütü (NAFO)
 - Kuzeydoğu Atlantik Balıkçılık konvansiyonu (NEAFC)
 - Hint Okyanusu Ton Balığı Komisyonu (IOTC)
 - Kuzey Atlantik Salmon Koruma Örgütü (NASCO)
 - Uluslararası Baltık Denizi Balıkçılık Komisyonu (IBSFC)
 - Antarktik Deniz Canlı Kaynaklarının Korunması Komisyonu (CCAMLR)
 - Atlantik Ton Balığının Korunması Uluslararası Konvansiyonu (ICCAT)
 - Akdeniz Genel Balıkçılık Komisyonu (GFCM)
 - Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD)
 - Inter-Amerikan Tropik Ton Balığı Komisyonu (IATTC)
 - Balıkçılıkla İlgili İzleme, Kontrol ve Gözetim Faaliyetlerinin Koordinasyonu ve İşbirliği Uluslararası Ağı
3. İlk kez 10 Ekim 2007 yılında Komisyon tarafından yayımlanan ve “Mavi Kitap”⁴ olarak adlandırılan Bildirim ile gündeme gelen ve daha sonraki süreçte Konsey tarafından Komisyonun hayata geçirilmesi konusunda talimatlandırıldığı “*Entegre Denizcilik Politikası*”⁵ kavramı, taslak Tüzük’te de esas alınmıştır. Bu bağlamda Entegre Denizcilik Politikası hedeflerinin gerçekleştirilmesi amacıyla yönelik olarak rekabet ortamı, iklim değişikliği, bozulan deniz ekosistemi, denizde güvenlik, enerji emniyeti ve sürdürülebilirlik, çevre ve balıkçılık gibi alanlar arasındaki bağlar kuvvetlendirilmeye çalışılmış, Deniz Stratejisi Çerçeve Direktifi⁶ ve Habitat Direktifi⁷ taslak OBP Tüzüğü kapsamında ele alınmıştır.
4. Mevcut “*Bölgesel Danışma Konseylerinin (Regional Advisory Council-RAC)*” güçlendirilmesi ve *Karadeniz* için yeni bir Danışma Konseyi’nin kurulması öngörülmüştür. Bölgesel Danışma Konseyleri, politika yapımında paydaş katılımını artırmak amacıyla Komisyon tarafından kurulan kuruluşlardır.⁸ RAC’lar balıkçılık sektörü ve OBP’den etkilenen diğer çıkar gruplarının temsilcilerinden oluşmakta biyolojik kriterlere göre yönetim birimlerine ayrılmaktadır. Birden fazla RAC’ı

⁴“COM(2007) 574 final”

<<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0575:FIN:EN:PDF>>

(Erişim Tarihi: 16 Kasım 2011)

⁵ Entegre Denizcilik Politikası; Avrupa’nın kıyısının olduğu tüm denizler ve okyanuslar ile ilgili olan bütün alanların (balıkçılık, ulaşım, turizm, petrol arama faaliyetleri vb.) birbiriyle ilişkili olması ve bu alanlarda entegre ve uyumlu karar alma süreçlerine ihtiyaç duyulması nedeniyle oluşturulan, *denizcilik yönetimi için sektörler arası bir yaklaşımı* öngören bir politikadır.

⁶ 2008/56/EC sayılı Deniz Çevre Politikası Alanındaki Topluluk Eylemine ilişkin 17 Haziran 2008 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

⁷ 92/43/EEC sayılı Doğal Habitatlar ve Yabani Fauna ve Floranın Korunmasına ilişkin 21 Mayıs 1992 tarihli Konsey Direktifi

⁸ Toplam 7 adet Bölgesel Danışma Konseyi (RAC) bulunmaktadır. Bunlar; Baltic Sea RAC (Baltık Denizi), Long Distance RAC (Uzun Mesafe), Mediterranean Sea RAC (Akdeniz) North Sea RAC (Kuzey Denizi), North Western Waters RAC (Kuzey Batı Suları), Pelagic Stocks RAC (Pelajik Stoklar), South Western Waters RAC (Güney Batı Suları).

ilgilendiren bir konu olduğunda, koordinasyon içinde çalışmaktadırlar. Bilim adamları, RAC çalışmalarına uzman olarak katılmaya davet edilirler. Ayrıca Komisyon, ilgili üye devletlerin ulusal ve bölgesel idarecileri, Balıkçılık ve Su Ürünleri Danışma Kurulu'nun bir temsilcisi ve üçüncü ülkelerden gelen balıkçılık sektörü ve diğer çıkar gruplarının temsilcileri de RAC'ların daveti üzerine katılım sağlayabilmektedir. Politik karar alma sürecinde, Komisyon ile paydaşlar arasında diyalog ve fikir birliği oluşturulması için bir araç konumunda olan RAC'lar, OBP'nin bölgesel niteliğinin güçlendirilmesi ve paydaşların katılımının teşvik edilmesi yönünde önemli bir adım olmuştur. RAC'ların başlıca problemleri: paydaşların yeterince geniş temsil edilmemeleri ve bazılarının henüz tam olarak işlevsel olmamalarıdır. Bulgaristan ve Romanya'nın AB'ye üyeliği ile birlikte Karadeniz'de de bir RAC kurulması gündeme gelmiş ve taslak OBP tüzüğünde bu konuya yer verilmiştir.

5. Balıkçılıkta sürdürülebilirliğin sağlanmasının ancak *çok yıllık* bir yaklaşım ile mümkün olabileceği düşüncesinin bir sonucu olarak, farklı balık türleri için tek tek ya da toplu halde çok yıllık planlar yapılması öngörülmüştür. *Çok yıllık yaklaşım*, mevcut OBP tüzüğünde de bulunmakla birlikte, taslakta Geri Kazanım (Recovery) ve Yönetim (Management) planları yerine, *Çok Yıllı Planlar (Multiannual Plans)* öngörülmektedir. Mevcut OBP'de yer alan "Geri Kazanım Planları" güvenli biyolojik sınırın altına düşen tek bir balık türü ya da farklı balık türleri toplamına yönelik oluşturulan çok yıllık planlar, "Yönetim Planları" ise balık stoklarını güvenli biyolojik sınır düzeyinde tutmak amacıyla oluşturulan çok yıllık planlardır. Reform ile birlikte Çok Yıllı Yönetim Planlarının bu iki planın işlevini aynı anda yerine getirmesi ve bunu yaparken stokların *maksimum sürdürülebilir mahsul*⁹ düzeyinde kalmasını sağlaması amaçlanmaktadır. Yeni planlarda balık stoklarının biyolojik sınırın altına düşmesi ya da biyolojik sınırdan kalması değil, balık stoklarının en verimli düzeyde tutulması önemlidir. Çok yıllık yönetim planları balıkçılık endüstrisinin daha istikrarlı olmasını ve uzun dönemli planlamalar ve yatırımlar yapmasını sağlayacaktır. Bu planlar sayesinde stoklar ve avlanma arasındaki etkileşim daha rahat gözlemlenecek, Geri Kazanım ve Yönetim planlarının da temelini oluşturan "ihtiyatlılık prensibi"¹⁰ daha doğru bir biçimde uygulanabilecektir.
6. Su altı kaynaklarına ait güvenilir ve güncel bilgilerin edinilmesi, böylelikle üye devletlerin balık stokları hususunda doğru yönetsel kararlar alabilmesi için bilimsel zeminin sağlanabilmesi amacıyla OBP'de birtakım yenilikler yapılması öngörülmüştür. 2014 yılında yürürlüğe girecek olan çok yıllık planların oluşturulmasında kullanılmak üzere, *verilerin toplanması ve yönetimi* sistemi tamamlanmış olmalıdır. Deniz tabanındaki ve sualtındaki balık stokları hakkında

⁹ Balık stoklarının sürdürülebilirliğini teminen, stoklardan avlanabilecek maksimum miktarı ifade eder.

¹⁰ İhtiyatlılık prensibi, yeterli bilimsel bilginin olmamasının, türleri korumak amacıyla yönetim tedbirleri alınmasına engel teşkil etmeyeceği anlamına gelmektedir.

bilimsel verilerin elde edilmesinden üye devletler sorumlu tutulacaktır. Söz konusu eylemin koordine edilmesi amacıyla *ulusal araştırma programlarının* oluşturulması öngörülmektedir. Ulusal araştırma programları çerçevesinde; üye ülkelerden ulusal düzeyde bilimsel balıkçılık veri toplama ve yenilik programları oluşturmaları beklenmektedir. Ayrıca üye ülke balıkçılık veri toplama, araştırma ve yenilik aktivitelerinin, Birliğin araştırma ve yenilik çerçeve programları ışığında diğer üye ülkeler ile olan koordinasyonu sağlanmalı, yeterli miktarda kaynak bilimsel danışmanlık süreci için ayrılmalıdır.

7. Değeri olmayan ya da avlanan balığın değişik nedenlerle değerini kaybetmesi nedeniyle denize dökülmesi anlamına gelen ve yarattığı kirlilik nedeniyle de önem arz eden “*ıskarta*” için yeni düzenlemeler getirilmektedir. AB’de her yıl toplam avlanan balığın yaklaşık olarak %23’ünü¹¹ oluşturan *ıskartanın* önlenmesi amacıyla, avlanan balıkların tümünün karaya çıkarılması zorunlu kılınmakta ve fazladan avlanan miktarın balıkçıya tanınmış olan avlanma kotasından düşülmesi öngörülmektedir. Mevcut tüzükte yer almayan bu uygulama ile aşamalı olarak balıkların denize dökülmesinin yasaklanması ve AB’nin avlanma verilerinin gerçekleri yansıtması hedeflenmektedir.
8. Taslak OBP Tüzüğü ile getirilen bir diğer değişiklik, 12 metreden uzun veya 12 metreden kısa olup “çekme takımı” kullanan tüm tekne sahipleri için, balıkçılık haklarının 2014 yılından itibaren transfer edilebilmesidir. Mevcut OBP’de, balıkçılık hakları doğrudan teknelere tahsis edilmekte iken Taslakla, haklar bireyselleştirilmekte ve transfer edilebilmektedir. *Bireysel transfer edilebilir balıkçılık hakları*, üye devletler tarafından, her yıl Komisyonca kendilerine ayrılan ulusal avlanma kotası miktarında kendi balıkçıları arasında paylaşılacaktır. Her üye devlet balıkçılık haklarının ülke içindeki dağıtımından kendisi sorumludur. Paylaşılacak balıkçılık hakları aynı üye ülkede bulunan balıkçılar arasında asgari 15 yıl süreyle tamamen ya da kısmen kiralanabilmekte ya da satılabilmektedir. Üye devletler, bir kaynak oluşturarak bu alışverişleri ücrete tabi tutabilecek, avlanma kotalarının %5’ine kadarki kısmını saklı tutabileceklerdir. Söz konusu sistem ile balıkçılar arası kota alış-verişine izin verilerek, sektöre uzun vadeli bir perspektif ve esneklik sağlanması, kapasite fazlalığını giderilmesi, ıskartanın azaltılması amaçlanmaktadır.
9. Su ürünleri yetiştiriciliğinin, Avrupa vatandaşlarının artan gıda talebini karşılayabilme, gıda güvenliği, büyüme ve kırsal alanda işsizliğin azaltılmasına katkıda bulunacağından yola çıkılarak Taslak Tüzük’te mevcut düzenlemeden farklı olarak su ürünleri yetiştiriciliği alanına büyük bir önem atfedilmiştir. Sürdürülebilirlik, gıda güvenliği, büyüme ve istihdama katkıda bulunması amacıyla su ürünleri yetiştiriciliği faaliyetleri konusunda ortak öncelikler ve hedefler üzerinde bağlayıcı olmayan Birlik

¹¹ “EC proposal at a glance” <http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/publications/leaflet_reform_en.pdf > (Erişim Tarihi: 21 Kasım 2011)

stratejik ilkelerinin 2013 yılına kadar Komisyon tarafından tesis edileceği belirtilmiştir. Bu stratejik ilkelerin çok yıllık stratejik planlara temel teşkil etmeleri ve su ürünleri yetiştiriciliği endüstrisinin rekabet gücünü iyileştirmek, yenilenmesini desteklemek, sektörü teşvik etmek, kıyı ve kırsal alanlarda yaşam kalitesinin geliştirilmek ve çeşitlendirilmek, suya ve su alanlarına ulaşım ile ilgili olarak su ürünleri yetiştiriciliği faaliyetlerinde eşit şartların sağlamak hedeflerini taşıması gerekmektedir.

10. OBP'nin uygulanmasında İyi Yönetişim Prensiplerinin uygulanması öngörülmektedir. Bu çerçevede, üye devletlere sorumluluklar düşmektedir. İyi yönetim prensipleri; yerel, bölgesel, ulusal ve Birlik düzeyindeki sorumlulukların açık bir şekilde belirtilmesi, tedbirler oluşturulurken *en iyi bilimsel verilerden* faydalanılması, uzun dönemli bakış açısının oluşturulması, paydaşların tedbirlerin uygulaması da dahil olmak üzere her aşamada sürece dahil edilmesi, Bayrak devletinin öncelikli sorumluluğunun önemi, "Entegre Denizcilik Politikası" ve diğer Birlik politikaları ile tutarlılığın sağlanması olarak sıralanabilir. Ayrıca, tüm AB deniz alanlarında etkin yönetim bağlamında bölgesel farklılıklar da dikkate alınmıştır. Söz konusu taslakta, farklı bölgelerde, farklı sektörel politikaların uygulanması gerektiği belirtilmiş ve Karadeniz de bu bölgelerden biri olarak sayılmıştır.

11. Mevcut düzenlemede, üye devletlerin karasularında diğer üye ülke balıkçılarının da balıkçılık faaliyetinde bulunması hakkı ancak ilgili üye devletin 12 mile kadar karasularında "*geleneksel balıkçılık*" yapıldığı gerekçesiyle Komisyona başvurusu halinde kısıtlanabilmekteydi.¹² Bu kısıtlama imkânı taslak tüzükte yer alan şartlar çerçevesinde 31 Aralık 2022 tarihine kadar uzatılmıştır.

12. Deniz biyolojik kaynaklarının korunmasına yönelik teknik önlemlerin çerçevesi çizilmiş ancak bu önlemlerin süresine ilişkin bir kısıtlama getirilmemiştir. Söz konusu teknik önlemler şöyledir;

- Ticari amaçlı olmayan, bireysel balık avlarının azaltılması,
- İstenmeyen deniz canlıları avının azaltılması,
- Balık avının hassas biyolojik stoklar ve habitatlar göz önünde bulundurularak ekosistem ve çevre üzerindeki etkisinin azaltılması
- Balık boylarının yeniden düzenlenmesi ve gerekli olduğu durumlarda balık türleri seçimi yoluyla *maksimum sürdürülebilir mahsulün* elde edilebileceği düzeyin üzerinde olacak şekilde balık stoklarının muhafazası ve yenilenmesine katkıda bulunulması.

¹² Söz konusu istisnaya göre, üye devletler arası komşuluk ilişkileri dahilinde diğer üye devlet bayrağını taşıyan Birlik balıkçılık teknelerinin hakları ve diğer üye devletlerin balıkçılık aktiviteleri ve söz konusu türler için belirlenen coğrafi sınırlar saklı kalmak koşulu ile üye devletler, kendi hakimiyeti veya yetki alanı dahilindeki kıyı şeridinden 12 deniz mili içerisindeki sularda, 1 Ocak 2003 - 31 Aralık 2012 tarihleri arasında balıkçılık faaliyetlerini, bu sular dahilinde bitişik kıyı limanlarından geleneksel olarak balıkçılık yapan balıkçı tekneleri yararına olmak üzere kısıtlama hakkına sahiptirler.

13. Taslak OBP’de sürdürülebilir balıkçılık anlaşmalarının¹³ yapılması öngörülmektedir. Bu anlaşmalar ile ikili olarak işbirliği halinde olunan ülkelerde, OBP’nin kabul görmesinin temini açısından, finansal destek tedbirleri öngörülmüş ve bu ülkelerde izleme, denetim, kontrol, bilimsel veri toplama ve araştırmalar için gerekli idari kapasitenin oluşturulmasına yönelik mali desteğin Birliğin görevleri arasında olduğu vurgulanmıştır. Bu bağlamda AB, balık stokları ve sualtı bio-çeşitliliğinin sürdürülebilirliği ve korunması için aracılık rolünü bir adım ileriye taşıma amacını gütmektedir. Yasadışı avlanmayla mücadele ve aşırı avlanmanın önüne geçilebilmesi konularında güçlü ittifaklar kurulacak ve önemli ortaklarla birlikte harekete geçilecektir.
14. OBP çerçevesinde *ortak piyasa düzenine* ilişkin olarak ayrı bir mevzuat düzenlenmesi ve *ortak pazar standartlarının* yenilenmesi öngörülmektedir. Reform kapsamında yeni düzenlemelerin ne olacağı bu yeni mevzuat ile netlik kazanacaktır.

¹³ 3 üncü ülkelerle imzalanan Sürdürülebilir Balıkçılık Anlaşmaları, AB’nin balıkçı teknelerinin üçüncü ülke sularında yürüttüğü balıkçılık faaliyetleri için yasal, ekonomik ve çevresel bir çerçeve oluşturmaktadır. AB üyesi olmayan ülkelerle yapılacak bu ikili balıkçılık anlaşmalarında AB, sürdürülebilirlik, iyi yönetim ve demokrasi kuralları ile insan hakları ve hukukun üstünlüğünü sağlama amacı güdecektir.